

[Elbæk-Jessen.]

Et Forhold ønsker vi dog at gøre opmærksom paa, nemlig at der efter Forslaget er tillagt Justitsministeren alt for stor Indflydelse. F. Eks. staar der flere Steder: Justitsministeren kan dog under særlige Forhold gøre Afgivelse herfra. Det staar i § 2, i § 4, i § 8. Al Ære baade for den nuværende og fremtidige Justitsministre, men naar de foreslaaede Regler i øvrigt er gode, bør Justitsministeren ikke have alt for let Adgang til at omgaa dem. Det giver en vis Usikkerhed, som ingen kan være tjent med, og vi ønsker disse Dispensationsbestemmelser stærkt indskrænket.

Med de her omtalte Ændringer finder vor Gruppe Lovforslaget tidssvarende og paakrævet og vil give Tilslutning til, at det nyder Fremme her i Tinget.

Gregersen: Der er under Forhandlingen om Biograflovforslaget fra flere Sider fremhævet det ønskelige i, at Antallet af daarlige Films bliver formindsket og til Gengæld Antallet af gode Films forøget. Det er et Ønske, som selvfølgelig kan tiltrædes af alle. Det er maaske endogsaa et Ønske, hvis Opfyldelse er haardt tiltrængt. Det er navnlig de danske Films, der har været klaget over; de er beskyldt for at være indholdsløse, lette og farceagtige. Det kan altsammen være rigtigt, men efter min Mening kan Lovgivningsmagten næppe ændre noget ved det. Skuespillenes Kvalitet afhænger af ganske andre Magter end Lovgivningsmagten, bl. a. af Skuespillerne.

I Stumfilmens Dage blev den lette Genre her i Landet vel baaret af „Fyrtaarnet og Bivognen“, og det var ofte godt. De bærende Kræfter i Genren i Dag er vel Ib Schønberg og Arhoff, men de er jo desværre ikke stumme; det skal ikke være sagt som en Kritik af disse udmærkede Skuespillere, men kun for at vise, at Kvaliteten afhænger af mange Ting, for det Pjat — som det er blevet sagt her i Rigsdagen —, der siges, bliver jo lagt dem i Munden af andre, og Publikum gaar altsaa for at høre dem. Jeg tror oprigtig talt ikke, at Rigsdagen kan ændre noget ved dette.

Det var ogsaa Meningen med den nuværende Lov, at den skulde virke hævede paa Niveauet. Denne Lov fremgik jo som et Resultat af en Kommissionsbetænkning, Betænkningen dannede Grundlaget, og man maa vel gaa ud fra, at Rigsdagen ogsaa dengang har gjort sit Arbejde saa godt, som den overhovedet har kunnet. Og nu er der gaaet 4—5 Aar siden da, og stadig ligger Filmen nede paa dette meget lave Niveau:

Jeg tror ikke, Rigsdagen har ringeste Indflydelse paa, hvordan Skuespillene og hvordan Biograferne bliver. Jeg tror ikke paa, at man kan lave gode Films ved Lovparagraffer. Jeg tror ikke, det nytter, at Statsmagten eller dens Repræsentant, i dette Tilfælde Justitsministeren, gør sig til Barnepige for Befolkningen; det kan ikke blive til Glæde for andre end for Barnepigens selv, og de Foranstaltninger, som Ministeren kræver iværksat, burde Tinget, som er Befolkningens Repræsentant, afvise som baade farlige og fjendtlige for Befolkningen.

Der har ogsaa denne Gang paa Foranledning af Justitsministeren været nedsat en Kommission angaaende Oprettelsen af en Filmcentral, og denne Kommission er kommet til det Resultat, at Erfaringerne fra Udlandet bekræfter, at Medvirken fra det offentlige er paakrævet; Filmsspørgsmaalet er sat under Debat overalt, og Overvejelserne er alle Vegne resulterede i en stigende Medvirkning fra Samfundsmagtens Side til Varetagelse af det offentlige Interesse i Filmens Udnyttelse, og følgelig ønsker Udvalget ogsaa, at der i Danmark skal finde en Centralisering Sted, hvorved det kan blive muligt for Samfundsmagten, det vil sige Statsmagten, at yde en mere direkte og positiv Indsats end hidtil til Fremme af den foreliggende Opgave.

Vi fra vor Side er meget betænkelige ved Udsigten til, at Staten fremtidig skal yde en saadan, som det udtrykkeligt hedder, mere direkte og positiv Indsats. Vi ønsker Frihed for det aandelige og det kulturelle, og vi er bange, naar Statsmagten — og det vil jo altid sige den Magtgruppe, der i det givne Øjeblik har Regeringstøjlerne i Hænde — skal til at yde direkte og positiv Indsats paa disse Omraader. Vi ser, hvad Radioen, hvad Filmen, hvad Skolen bruges til andre Steder, hvor Staten direkte og positivt yder sin Indsats og denne rigtigt kommer til Udfoldelse, og vi forfærdes. Vi ønsker en bedre Skæbne for vort eget Folk. Vi ønsker det skaanet for de Tendenser i Lovforslaget, som Filmcentralen dækker over. Vi ønsker ikke at række Haand til Muligheden for at faa de danske Biografteatre gjort til Propagandacentraller for de øjeblikkelige Magthavere. Vi ønsker ikke aandelig Ensretning.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen karakteriserede Filmen som et Redskab til Udbredelse af moralske og sociale Synspunkter. Ja, det er det, den er, eller det, den kan være. Det er det, den kan bruges til, og det er det, man tillader Staten at bruge den til, hvis dette Lovforslag ved-